

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za isповijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tijedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 21 (611), 16. travnja 2023.

KRALJICA

NEDJELJA BOŽJEGA MILOSRĐA

OPRIJETI SE SMRTI

Gospodine, u tvojoj ruci svijet se mijenja.

Ti kažeš: Ja sam uskrsnuće i život i sve se pred našim očima mijenja.

Naša zemљa, poprište mržnje postaje tvojim kraljevstvom, područjem tvoga djelovanja.

Naša radost, koja brzo prolazi, postaje nam početkom vječne radosti, časak sreće, znakom vječne punine i slobode.

Nije smrt naš spasitelj, jer ona donosi svršetak. Naš Spasitelj si ti koji daješ početak.

U tebi se borio život protiv smrti.

Po nama mora doći život tamo gdje je smrt, jer mi smo tvoji.

Reci i nama: Lazare, izidi van! Ova je zemљa naš grob. Naše vlastito biće naš je grob. Reci riječ i mi ćemo živjeti!

I. čitanje (Dj 2, 42-47), II. čitanje (1 Pt 1, 3-9)

Evanđelje po Ivanu (Iv 20, 19-31)

TOMINO ZDVAJANJE

Iz Ivanova izvješća o uskrsnuću očito je da se radi o nečemu što je potpuno drukčije od reinkarnacije. Iako je opis tjelesnog Isusovog uskrsnuća, ipak je pojam 'tijelo' nešto sasvim različito od tjelesnosti. Više izražava osobnost negoli tjelesnost. Poslije uskrsnuća Isus više nije vezan materijalnošću. On postaje kozmički, sveopći. Njegova prisutnost bit će sasvim druge naravi od materijalne prisutnosti. On je poslije uskrsnuća posvudašnji. Ipak njegova osoba ne rasplinjuje se u neku eteričnost.

On ostaje onaj isti koji se utjelovio i sada uskrsnuo. U njegovom životu i u njegovoj osobi prisutna je cijela zemlja i zemaljska stvarnost. Sve su muke i radosti svijeta u njemu. Svemir dobiva novi smisao: novo nebo i nova zemlja. Nije to popravljanje stare zemlje i staroga čovjeka nego je sve je novo. Uskrsnuće je novo Stvaranje, nova Geneza. Kao da poslije uskrsnuća nema više pozivanja na Isusovu kroniku, niti na mjesto rođenja niti na njegov grob.

Uskrsnuće ga je preobrazilo u 'kozmičko biće'. On je došao za sve i sada je sa svima. U njemu se svi ljudi sjedinjuju u sveopće bratstvo. U njemu se ostvaruju čežnje koje nadilaze ljudske moći, ali ne i ljudsku želju i snivanje. Gdje god i kad god se ljudi okupe u njegovo ime on je s njima. Isus je prisutan tamo gdje se želi mir i dobrota. Isus svojim uskrsnućem nije se vinuo negdje u nebeske visine, u daleki kozmos, nego je sišao u sva ljudska srca. Od uskrsnuća njegovo je mjesto u ljudskim srcima da ih ozivljava i uskrisuje. Zato on više nije 'objekt' gledanja i diranja. Na drugi se način sada doživljava i dira.

Samo srce otvoreno i željno ljubavi prepoznaje ga. On je s onima koji imaju u sebe barem neko Blaženstvo. Spoznaju ga i diraju oni koji poznaju druge ljude. Isus i kad je bio u ljudskom tijelu bio je i tada nešto drugo i drugačije. U tjelesnom Isusu je bilo teško prepoznati Krista. Mnogi su ga tjelesno susreli i nisu ga prepoznali. I tako mu se stalno događa. Previše ga se materijalizira. A on je ipak Božanska osoba.

On je Božanski Duh koji izlazi od Oca. Samo dobri i željni dobrote prepoznavat će ga u sebi i u drugim osobama. Toma je simbol određenog mišljenja i shvaćanja. Nije to samo jedna jedinka koja se pojavila u povijesti. U svima nama drijema ili se pokatkada otkriva Toma. Isusa je previše materijalizirao. Volio ga je ali kao običnog prijatelja, običnu osobu. On u njemu nije otkrio Krista Boga. On svijet doživljava jednodimenzionalno.

Isus je također sveden na jednu dimenziju. Ipak se svaki dan kroz povijesni Isusov život očituje da je u njemu i Transcendencija, univerzalnost. Toma ne zna kroz partikularno doživljavati univerzalno. Još ne doživljava božanske geste kroz ljudske. Njemu je Isus neshvatljiv van tjelesnosti. Ipak je šokiran s onim što se događalo oku Isusa. Toma je ipak ostao u prijateljstvu sa svojom družinom, iako je on imao sumnje.

Kad je zdvajao prijatelji ga nisu odbacili. Dapače, on je ostajući među njima doživio uskrsnog Krista. Njegova ljubav mu je otvorila oči da spozna božansku dimenziju. Toma je prepoznao uskrsloga u svojim prijateljima. Tu ga je dirao svojim rukama. Jer božansko se ne gleda materijalnim očima niti ima tjelesni opip. On je u našoj duši i duši drugih ljudi. I kad im pristupamo prijateljski prepoznajemo uskrslog Krista. Kako nam je on blizu!? Isus se objavljuje u smirenosti srca. On uvijek donosi mir. Isus je uvijek mirotvorac. Bez obzira kakva bila krizna vremena u njih uvijek Isus donosi mir. On je tamo gdje se čini da nije.

On je s nama kad mi mislili ili ne mislili. Njegova prisutnost u nama ne zavisi od naše parapsihologije nego od njegove ljubavi. Zar ne možemo prepoznati u drugim ljudima božansku sliku - Isusovu sliku?! "Zar nam srce nije gorilo...." Ove riječi nas pozivaju da budemo otvoreni na sve božanske znakove koje nam daje kroz ljude? Čak su sva Isusova 'djela' i sva 'čudesna' samo znakovi njegova božanstva. On i njegov život su poziv da se nadiže materijalnost, da se ne dadnemo ograničiti i zarobiti njome.

A ako se ne nadiže materijalnost ostaje se zatvoren u stvari, pa naš duh vapije za božanskom širinom. Isus ljude otvara cijelim svojim bićem. Isus u nas udahnuje božanstvenost koja mijenja materijalnost u duhovnost. Mir srca se može postići (imati) samo od božanskog duha i božanske ljubavi.